

Justitsministeren: Til de Bemær-
ninger, der fremsattes af den ærede Rigsdags-
mand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. B.
Rimestad) med Hensyn til det, hvorpaa Be-
stemmelsen om, at Eden skal aflægges med be-
dækket Hoved, skulde hvile, skal jeg sige, at der
heller ikke eksisterer efter Retspraxis Noget, som
medfører Sigt; jeg tilføjer udtrykkelig dette,
thi under alle de Forhandlinger, som i en Ar-
vække ere blevne førte angaaende Formen for
Aflæggelsen af Eden, er den jødiske Retspraxis
bestandig kommen frem ved Siden af den hel-
lige Skrift. Saavel af den ældre Litteratur,
samt ogsaa af den mindre omfattende, der har
udviklet sig i Anledning af det foreliggende Lov-
forslag, fremgaar det ogsaa, at man stadig har
beskæftiget sig og er beskæftiget med at udfinde den
Sandhed, som i Skriften og Retspraxis skulde ud-
tale sig med Hensyn til Spørgsmaalet, men lægger
man Mærke til de ganske forskellige Resultater,
hvortil man altid kommer og er kommen, vil man
finde, at det Æneste, hvorom man er nogen-
lunde enig, er det, at Sagtagelsen af denne
Ceremoni ialtsald er noget Traditionelt. Jeg
troer imidlertid, at det, hvor der er Spørgs-
maal om at frigjøre for Former, som ere i saa
høi Grad besværlige, som medføre Tidsspilde
og megen Uleilighed, er bedst eengang for alle
at bryde med Traditionen, thi det er klart, at
hvis man holder sig til den, kan man aldrig
komme ud fra de givne Regler, netop fordi
Traditionen forplanter sig. Jeg troer derfor,
at man uden al Betænkelighed kan gaae ind
paa den Bestemmelse, at Hovedet ikke behøver
at være bedækket. — Jeg kan ikke med Hensyn
til de fleste Punkter slutte mig til de Udtalel-
ser, som fremkom fra den ærede Rigsdagsmand
for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning),
men det staaer i Forbindelse med en Grund-
anskuelse, som jeg ikke paa dette Sted skal gaae
nærmere ind paa. Naar den ærede Rigsdags-
mand imidlertid sagde, at det i sig selv skulde
være saa ganske forkasteligt at fritage Bøderne
fra paa deres Helligdage at aflægge Ed, maa
jeg dog bemærke, at det forekommer mig, at
hans Angreb herpaa var for stærkt. Den Om-
stændighed, at det var optaget i Regjerin-
gens Lov-Udkast, er vel et Beviis for, at
Noget kan tale for ikke at lade den komme ind,

men det er i sig selv meget humant at ind-
rømme denne Feiltagelse, og naar den begræns-
ses, saaledes som fæet er i det foreliggende
Lovudkast, idet de kun fritages for at aflægge
Ed, naar ingen paatrængende Nødvendighed
fordrer det, saa er det aabenbart, at man ikke
udsætter sig for nogen Ulempe derved, hvorfor
jeg skal bemærke, at Fritagelsen kun gjælder
Helligdagene, og ikke Festsdagene, der have et
noget større Omfang. Der er ogsaa flere
Bestemmelser i vor Lovgivning, som netop tage
Hensyn hertil, f. Ex. Bexelanordning af 18de
Mai 1825, hvori der tages et saadant Hensyn
til de forskellige Arter af Troesbekjendene.
Jeg kan derfor slutte med den samme Hensil-
ling med Hensyn til Lovens Gjennemførelse
samt den, der fremsattes af den ærede Rigs-
dagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds
(Klein), nemlig at Loven maa gaae igjennem,
saaledes som den er kommen fra det andet
Thing.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattedes Lov-
forslagets Overgang til anden Be-
handling under Afstemning og
vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Ændringsforslag indkaldtes til næste Dags
Middag Kl. 12.

Det næste Nr. paa Dagsordenen var:
Eventuelt: Anden Behandling af „For-
slag til Lov om Afgang for norske og
svenske Underfaatter til at fare som
Styrmand med danske Skibe.“

Formanden: Denne Sags 2den Be-
handling er opført eventuelt, og den saavel som
de stillede Ændringsforslag ville kun kunne
foretages, naar Thinget med det i Forret-
ningsordenen angivne Stemmetal dertil giver
sit Samtykke.

Da Ingen begjærede Ordet angaaende dette
Spørgsmaal, fattedes det under Afstemning, om
Thinget vilde give sit Samtykke til, at Sagen
og de dertil stillede Ændringsforslag toges
under Behandling, hvilket
vedtoges eenstemmig med 63 Stemmer.